

Bir Hayat

– Harun Yıldırım · 31 Aralık 2018

Bir hayat

Üç tarafı dağlarla çevrilmiş Bir köydü Belceğiz ne kadar soğuk olursa olsun dağlar kuytu ederdi, köyümüzü geçim zorluğu herkes bir geçim kaynağı arardı dayım Ali de geçimini sağlamak için sağa sola çırpınırdı ve bir gün onu Avrupa'nın kapısı açıldı koşarak Avrupa'ya geldi avrupa'ya işçi olmak için iş ve işçi Bulma kurumu'ndan yurtdışı çalışma belgesi çıkmıştı çok sevinçliydi dayım eşini çocuklarına ailesine artık Avrupa kapısı görülmüştü bu sevinç ile bütün kağıt kürek işlemlerini tamamladı ve gurbetin yoluna düştü Fransa'ya artık çalışmaya başlamıştı kayaları koparırcasına dağları sallarcasına ekmek parası için çalışıyor du artık ve belli bir zaman sonra eşini de getirdi yanına çocukları oldu zaman su gibi akıp gidiyor çalıştığı paralarla köyden tarla almış traktör alınmış artık geçim sıkıntısı biraz ondan uzaktakalmaya başladı zaman içerisinde çocukları everdi bütün çocuklarını everdi torunlar olmaya başlamıştı zaman su gibi akıp gidiyor du. Zaman akıp giderken sağlığını hiç düşünmemişti onun amacı ekmek parası kazanmaktı kimin aklına gelirdi bir gün amansız bir hastalığın kapısını çalacağı her işe vardığında kendinde halsizlik bir tuhafılık hissediyordu ama ailesine belli etmiyordu zaman içerisinde ağrılar sıklaştı çocuklarda evlenip gitmişti sadece eşi ile kalmışlardı zamanın akıp gittiğinden habersizdi ta hastalık kapıyı çalan denk.bir gün işe gitmedi doktor renfduvusunu vardı aile doktoruna gitti doktor sordu nen var diye Ali dayım cevap verdi arada bir karnım şişiyor arada bir kan geliyor dedi yumurta akı gibi salgılar geliyor dedi doktor derhal hastaneye gitmelisiniz dedi dayım bir anda şaşırıldı hayırdır doktor ne oluyor dedi tahlillerden sonra ne olduğunu söylerim dedi eve geldi yengeme hastaneye gitmesi gerektiğini söyledi bir kaç bir şeyler hazırlattı yengem hayır olsun ne varmış diye sorar dayım yok bir bir şey sadece tahlil yapacaktı der .bir kaç günün ardından dayım hastaneden çıkar tekrar doktoruna gider doktor tahlilleri almış doktorun yüzü asıktır hayırdır doktor ne oldu der doktor yavaşça başını kaldırır kısık bir sesle kanser kanser der .dayım bağırsak kanserine tutulmuştur bir anda şaşkına döner o köyden ilk gelişi beş on dölüm tarla akıp gidecek adam şaşkındır sanki başından sıcak sular dökülmüş bir anda hayat bitmiş şaşkın bir haldedir doktor yerinden kalkar kolundan tutar ve oturur Doktor tedavi sürecini anlatır bunun atlatılmasının yolunu anlatır ve. Eve gelir eşi Fatma yengen hiç bir şeyden habersiz kapıyı açar bambaşka bir insan görür kapıyı açınca yengem şaşırır ne oldu Ali ne oldu der kanepeye oturur ve anlatır öyle sine ağlar ki ikisi bir birine sarılarak bunu Sakin çocuklara belli etmeden ama geçen zaman içinde kemoterapi başlamıştır bütün çocukları duymuş tur ilk kemoterapi sonrası saçların döküldüğünü görünce hep gizli gizli ağlamış bunu ailesine belli etmemiştir Ali dayım hastanede yatarken evde Fatma yengen bir anda bayılır düşer komşuları hemen hastaneye getirir birinci katta dayım ikinci katta yengem ve o gece yengemi hastaneye alırlar komşular dayıma haber eder alt katta da eşiniz var diye haberdar ederler dayım hemen aşaya iner yengen iyiyim der bir an başım döndü der birazda karnım şişti der dayım korkar karnım şiş deyince öyle bir telaş alır ki hemen doktorun yanına gider tahlillere bakan doktor kafasını yerden kaldıramaz hiç bir şey söylemez dayımın yanına

gelir eşinizde kanser der evet hem dayım hem yengem ikiside bağırsak kanserine tutulmuştur zaman içinde ikiside suni tedaviyi görmeye başlamış ikisi de kemoterapi görmeye başlamıştı ikisinde saçları dökülmüş tür evde ikisi bir birine morel vereceği yerde ilaçların tesiri ile bir birini düşman görmeye başlamışlardır ve stres bunca yıllık evliliği ayrılığa taşımıştır dayım evi terk etmiş yengen yalnız kalmış çocukları çare bulamıyor bir hale gelmiştir .dayım söz dinlemez olmuş birkaç defa evlilik denemesi yapmış hayatın rüzgarında savrulup gidiyordu .yengem tekrar evleneceğini duyunca artık deliye dönmüş kalkıp yanına gitmiş o eski sevdiği Alisine şöyle uzaktan bir bakmış gözlerini tutamamış tır usulca varır ne oldu bize der yengem ağlayarak dayım kafasını kaldırıp bir bakar tutamaz gözlerini bilmiyorum bilmiyorum der yengeme sarılır ağlar yengen hade gel evimize gidelim der dayımın elinden tutar dayım bir daha bakar gözlerine gidelim gülüm gidelim der ve o gün ikisi el ele tutup evlerine gelirler ve o günden sonra bir birine öyle sarılırlar ki ikiside hastalığı yener ikiside çok iyi olur ve şimdi mutlu bir şekilde yaşayıp gidiyorlar .

Bu öyküyü deki sebep hani nikahta denir ya iyi günde kötü günde diye bunu unutmamak insan istediği takdirde bütün zorlukları sevginin gücü ile aşabiliyor rabbim bütün hastalarımıza şafı ismiyle şifa versin

Fatma Yıldırım